

Szokujące krwawe rytuały Indian

27 kwietnia 2020

Wyniki badania ofiar rytualnych Indian przedkolumbijskiej Ameryki Środkowej, podczas których kapłani usuwali serce z ciała ofiary, pokazują, że dokonywano tego na trzy różne sposoby. Badanie zostało opisane w czasopiśmie „Current Anthropology”.

Rytuały ofiarne z wydobywaniem ludzkiego serca były powszechną praktyką religijną we wszystkich starożytnych kulturach Indian Ameryki Środkowej. Ofiary były dokonywane w celu uspokojenia i uczczenia niektórych bóstw, służyły jako akty demonstracji siły i zastraszania ze strony władz, a także oddania i wdzięczności ze strony ofiar. Wiadomo, że wielu Indian dobrowolnie się ofiarowało, a niektórzy nawet popełniali rytualne samobójstwa.

Meksykańscy badacze Vera Tiesler i Guilhem Olivier postanowili przestudiować metody i narzędzia, którymi dokonywano rytualnego wyciągnięcia serca z ofiary i starali się zrozumieć nie tylko fizyczny przebieg różnych procedur, ale także ich znaczenie.

Ofiary z ludzi w kulturach Indian mezoamerykańskich były wysoce ustrukturyzowanymi, złożonymi rytuałami, wykonywanymi przez elitarnych członków społeczeństwa, a same ceremonie obejmowały wiele procedur, nasyconych symbolicznym znaczeniem.

W swojej pracy naukowcy połączyli analizę anatomiczną szczątków szkieletów ofiar i badanie pisemnych źródeł historycznych, w tym ponad 200 scen wydobywania ludzkich serc w tak zwanych kodeksach – hieroglificznych manuskryptach Majów i Azteków, próbkach ikonografii i opisach podanych w kronikach hiszpańskich zdobywców. Badając szczątki, autorzy zwrócili uwagę na lokalizację otworów utworzonych w klatce piersiowej w

celu usunięcia serca i krwi ofiary, związanych z procedurą złamań i uszkodzeń stawów, a także przyjęli założenia, dotyczące stosowanych narzędzi.

Używając terminologii kryminalistycznej, autorzy szczegółowo opisali trzy różne metody usunięcia serca. Kapłani uzyskiwali dostęp do serca ofiary, wykonując nacięcie pod żebrami (torakotomia podprzeponowa), między dwoma żebrami po lewej stronie (torakotomia międzyżebrowa) lub przez mostek (torakotomia dwustronna poprzeczna).

Wcześniej uważano, że kapłani zawsze podcinali żebra, a antropologowie i historycy nie wnikali w te procedury. Autorzy nowego badania uważają, że każdy element ceremonialny tak ważnego wydarzenia, jakim jest ofiara ludzka, miał swoje głębokie znaczenie.

Naukowcy uważają, że metoda otwierania klatki piersiowej ofiary odzwierciedla idee starożytnych Indian o ludzkim ciele jako modelu kosmicznym. Przede wszystkim wśród Azteków ta praktyka symbolizowała dostęp do świętej Kosmicznej Góry z uwolnieniem znajdującej się wewnątrz niej odżywczej materii. Jednocześnie serce i krew były ofiarowane bóstwom reprezentującym Słońce i Ziemię, w uznaniu ich poświęcenia podczas tworzenia Wszechświata.

Aby potwierdzić swoje wnioski, autorzy odwołują się do analizy językowej starożytnych źródeł mezoamerykańskich, które mówią o zobowiązaniach wobec bogów i wzajemnej ofierze.

Źródło: pl.SputnikNews.com